

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 lutego 2022 r.

Sąd Rejonowy w Rybniku III Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący	Sędzia Agnieszka Bierza
Protokolant	protokolant Krystian Latosik

przy udziale Prokuratora: ---

po rozpoznaniu w dniach 13 stycznia 2022 roku i 7 lutego 2022 roku sprawy

L. K. (K.)

s. H. i Z.,

ur. (...) w R.,

oskarżonego o to, że

w okresie od 16 stycznia 2020 r. do 27 stycznia 2020r. w R. w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził M. G. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci środków pieniężnych w kwocie 12 000 zł w ten sposób, że wprowadził pokrzywdzonego w błąd co do zamiaru i możliwości spłaty zaciągniętego na siebie zobowiązania wynikającego z tytułu zawartych umów pożyczek gotówkowych w wyniku czego M. G. poniósł szkodę w wysokości 12 000 zł,

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 § 1 kk,

- 1) uznaje oskarżonego **L. K. (K.)** za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu wyczerpującego ustawowe znamiona przestępstwa z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 § 1 kk i za to na mocy art. 286 § 1 kk wymierza mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;
- 2) na mocy art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 kk warunkowo zawiesza wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności na okres próby 2 (dwóch) lat;
- 3) na mocy art. 72 § 1 pkt 1 kk zobowiązuje oskarżonego do informowania sądu o przebiegu okresu próby, co 6 (sześć) miesięcy;
- 4) na mocy art. 46 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego środek kompensacyjny w postaci obowiązku naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego M. G. (G.) kwoty 12.000,00 (dwunastu tysięcy) złotych;
- 5) na mocy art. 627 kpk i art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 23.06.1973 roku o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, na które składają się wydatki w wysokości 70,00 (siedemdziesiąt) złotych oraz opłata w wysokości 180,00 (sto osiemdziesiąt) złotych.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	III K 1761/21	
<p>Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.</p>			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	E. K.	w okresie od 16 stycznia 2020 r. do 27 stycznia 2020r. w R. w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru osiągnięcia korzyści	

		<p>majątkowej doprowadził M. G. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci środków pieniężnych w kwocie 12 000 zł w ten sposób, że wprowadził pokrzywdzonego w błąd co do zamiaru i możliwości spłaty zaciągniętego na siebie zobowiązania wynikającego z tytułu zawartych umów pożyczek gotówkowych w wyniku czego M. G. poniósł szkodę w wysokości 12.000 zł</p>	
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	
<p>1.Ł. K. poznał M. G. dzięki ich wspólnemu znajomemu. Oskarżony potrzebował pieniędzy, a M. G. zgodził się je pożyczyć, aby otrzymać ich zwrot z odpowiednim zyskiem. Mężczyźni zawarli kilka umów pożyczek, które to pożyczki zostały przez oskarżonego spłacone, choć niekiedy z opóźnieniem. Następnie Ł. K. i M. G. zawarli trzy umowy pożyczki na łączną kwotę 12.000 złotych. Umowy te były zawarte w formie pisemnej.</p> <p>Pierwsza umowa została zawarta w dniu 16 stycznia 2020 roku na kwotę 2000 złotych z terminem spłaty do dnia 29 stycznia 2020 roku.</p>	<p>zeznania świadka M. G.</p>	<p>k.36-37, 114v</p>	

Druga umowa także została zawarta w dniu 16 stycznia 2020 roku na kwotę 8000 złotych z terminem spłaty do dnia 16 lipca 2020 roku.

Zaś trzecia umowa została zawarta w dniu 27 stycznia 2020 roku na kwotę 2000 złotych z terminem spłaty do dnia 10 lutego 2020 roku.

Po upływie terminu spłaty pierwszej z zawartych umów Ł. K. nie uregulował przyjętego na siebie zobowiązania. M. G. wezwał go do powyższego, jednak bezskutecznie. Ł. K. zwodził M. G. odwlekając przy tym termin spłaty. Ostatecznie nie dotrzymał żadnego z ww. terminów spłaty zaciągniętych zobowiązań. W wiadomościach przesłanych M. G. oskarżony zapewniał, że spłaci zobowiązania jak tylko uzyska środki finansowe, czy to z wypłaty, czy to z ubezpieczenia za urodzenie dziecka. Brak spłaty tłumaczył brakiem pieniędzy. Nadto jeszcze w lipcu 2020 r. chciał pożyczyć od pokrzywdzonego pieniądze na opiekę nad chorą babcią. M. G. jednak odmówił.

Od 1 sierpnia 2018 roku Ł. K. zatrudniony jest w (...) SA z siedzibą w Z..

<p>W 2019 roku oskarżony osiągnął dochód w kwocie 46.968,68 zł, a w 2020 roku w kwocie 47.783,18 zł.</p> <p>Przeciwko oskarżonemu prowadzone były postępowania egzekucyjne.</p> <p>Oskarżony na skutek wprowadzenia w błąd M. G. co do zamiaru i możliwości spłaty zaciągniętych zobowiązań doprowadził go do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie 12.000 zł.</p>			
kopie umowy pożyczki	k. 8-10		
wydruk korespondencji	k. 11-27		
informacja Naczelnik Urzędu Skarbowego w R.	k. 46-49		
informacja ZUS	k. 61-62		
wyjaśnienia oskarżonego Ł. K.	k.55		
2. Oskarżony nie był dotychczas karany.	karta karna	64	
3. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	

	-----	-----	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
-----	-----	-----	
1. Ocena DOWODÓW			
1.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1	zeznania świadka M. G.	Zeznania świadka były logiczne i zbieżne z dowodami z dokumentów. Podał on, że już wcześniej oskarżony pożyczał od niego pieniądze, ale były to mniejsze kwoty i zostały spłacone, choć niekiedy z opóźnieniem. Nadto świadek przedstawił okoliczności zawarcia trzech ostatnich umów pożyczek, dalsze kontakty z oskarżonym i brak spłaty zobowiązań do dnia rozprawy. Brak jest podstaw do kwestionowania treści zeznań M. G..	
1	kopie umowy pożyczki	Brak podstaw do kwestionowania wiarygodności dokumentów. Potwierdzają zawarcie porozumienia finansowego na łączną kwotę 12.000 zł pomiędzy	

		oskarżonym i M. G. oraz terminy spłaty pożyczek.	
1	wydruk korespondencji	Brak podstaw do kwestionowania jej wiarygodności. Potwierdza ustalenia stron co do spłaty pożyczek, wskazuje na to, że oskarżony odwlekał terminy spłat, tłumaczył się brakiem pieniędzy.	
1	informacja Naczelnik Urzędu Skarbowego w R.	Brak podstaw do kwestionowania wiarygodności dokumentów sporządzonych przez uprawnione do tego osoby i instytucje.	
1	informacja ZUS	Brak podstaw do kwestionowania wiarygodności dokumentów sporządzonych przez uprawnione do tego osoby i instytucje.	
2	dane o karalności	Dokument urzędowy, brak podstaw do kwestionowania wiarygodności	
1	wyjaśnienia oskarżonego	Oskarżony przyznał, że nie oddał pieniędzy M. G., ale jednocześnie wskazał, że było to spowodowane tym, że mimo iż pracuje, to komornik zabiera mu część wynagrodzenia. Dodał, że postara się dogadać z pokrzywdzonym i zwrócić mu pieniądze w ratach.	

		Fakt braku spłaty pożyczek jest w niniejszej sprawie bezsporny, wynika z zebranego w sprawie materiału dowodowego. Nadto materiał ten wskazuje, że oskarżony nie miał zamiaru i możliwości zwrócenia pieniędzy i mimo zapewnień w trakcie przesłuchania nie uczynił tego do dnia ostatniej rozprawy.	
1.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
----	-----	-----	
1.PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	1.3. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	1	Ł. K.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			

Działanie sprawcy, określone w art. 286 § 1 kk jako doprowadzenie do niekorzystnego rozporządzenia własnym lub cudzym mieniem, sprowadza się do trzech wymienionych w tym przepisie sposobów: wprowadzenia w błąd, wyzyskania błędu, wyzyskanie niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania. Jeżeli chodzi o dwa pierwsze sposoby działania, to zawsze przy ich stosowaniu warunkiem zrealizowania skutku jest błąd po stronie pokrzywdzonego. Może to być błąd co do osoby, błąd co do rzeczy, błąd co do zjawiska lub zdarzenia. W sytuacji wprowadzenia w błąd sprawca wywołuje w świadomości pokrzywdzonego fałszywe wyobrażenie (rozbieżność między rzeczywistością), zaś w przypadku wyzyskania błędu ta rozbieżność już istnieje, a sprawca nie koryguje jej, lecz korzysta z błędu dla uzyskania przez siebie, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, niekorzystnej dla pokrzywdzonego decyzji majątkowej.

Dla uznania, iż doszło do wprowadzenia w błąd, wystarczające jest każde, jakiegokolwiek działanie, które może doprowadzić do powstania błędnego wyobrażenia o rzeczywistości u osoby

rozporządzającej mieniem (por. wyrok Sądu Najwyższego z 26.06.2003r., V KK 324/02, LEX nr 80291). Wprowadzenie w błąd może przybierać postać przemilczenia, a więc nieprzekazania przez sprawcę informacji dotyczących prawdziwego stanu rzeczy. Przemilczenie stanowi, więc formę ukrycia przed osobą rozporządzającą mieniem pewnych faktów, zjawisk, okoliczności itp., których nieświadomość powoduje powstanie błędnego wyobrażenia o rzeczywistości ([w:] A. Zoll (red.), A. Barczak-Oplustil, G. Bogdan, Z. Ćwiąkalski, M. Dąbrowska-Kardas, J. Majewski, J. Raglewski, M. Rodzyńkiewicz, M. Szewczyk, W. Wróbel, Kodeks karny. Część szczególna. Tom III, Zakamycze 2006, wyd. II).

Jak stwierdził Sąd Apelacyjny w Krakowie w wyroku z dnia 29 sierpnia 2013r. w sprawie II Aka 122/13, ustalając zamiar sprawcy oszustwa przy zawieraniu umowy pożyczki, należy brać pod uwagę wszystkie okoliczności, na podstawie których można wyprowadzić wnioski dotyczące realności wypełnienia obietnic złożonych przez sprawcę osobie rozporządzającej mieniem, w szczególności jego możliwości

finansowe, skalę
przyjętych zobowiązań,
zachowanie sprawcy przy
otrzymaniu pieniędzy,
jego stosunek do
rozporządzającego
mieniem w związku
z upływem terminów
płatności, zmian w sytuacji
materialnej sprawcy na
niekorzyść oraz przyczyn
takiego stanu rzeczy.
Opierając się na
takiej ocenie okoliczności
uzyskania pożyczki i
przyczyn jej niespłacenia,
można wysnuć logiczne
wnioski, czy zaszło
oszustwo, czy też
niekaralne
niedotrzymanie
warunków zwrotu
pożyczki.

Bezsprzecznie ze
zgromadzonego w sprawie
materiału dowodowego
wynika, że oskarżony
w okresie od 16
stycznia 2020 r. do
27 stycznia 2020r. w
R. w krótkich odstępach
czasu w wykonaniu z
góry powziętego zamiaru
osiągnięcia korzyści
majątkowej doprowadził
M. G. do niekorzystnego
rozporządzenia mieniem
w postaci środków
pieniężnych w kwocie
12.000 zł w ten
sposób, że wprowadził
pokrzywdzonego w błąd co
do zamiaru i możliwości
spłaty zaciągniętego na
siebie zobowiązania
wynikającego z tytułu
zawartych umów pożyczek
gotówkowych w wyniku

czego M. G. poniósł szkodę w wysokości 12.000 zł.

Oskarżony dopuścił się występku z art. 286 § 1 kk, działał umyślnie z zamiarem bezpośrednim, kierunkowym - w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. Z okoliczności sprawy wynika, że niewątpliwie od samego początku nie miał on zamiaru i możliwości regulowania zobowiązań. Nie spłacił bowiem nawet części z trzech udzielonych mu pożyczek. Jak wynika z zeznań pokrzywdzonego, Ł. K. pożyczał od niego wcześniej mniejsze kwoty, które spłacił. Tym samym wzbudził w pokrzywdzonym zaufanie i ten zgodził się na pożyczanie mu kolejnych kwot. M. G. nie był jedyną osobą, od której oskarżony pożyczał pieniądze, gdyż jak wynika z zeznań pokrzywdzonego, pożyczek oskarżonemu udzielał również ich wspólny znajomy. Oskarżony nie uregulował należności do dnia rozprawy. Ostatni kontakt z nim pokrzywdzony miał w wakacje 2020 roku. Wcześniej w wiadomościach sms oskarżony tłumaczył brak spłaty trudnościami finansowymi, jednocześnie zapewniał, że ureguluje zobowiązania, czy to z wynagrodzenia za pracę, czy to z ubezpieczenia za urodzenie dziecka. Mimo

że oskarżony pracował i osiągał dochody, to nie dokonał żadnej wpłaty na poczet zobowiązania. Co więcej, w lipcu 2020 roku prosił pokrzywdzonego o kolejną pożyczkę. Oskarżony w swoich wyjaśnieniach wskazywał, że część jego wynagrodzenia zajmuje komornik, również z informacji Naczelnika Urzędu Skarbowego w R. wynika, że przeciwko oskarżonemu toczyły się postępowania egzekucyjne. Niewątpliwie zatem, co już wskazywano powyżej, oskarżony nie miał zamiaru i możliwości zwrócenia pieniędzy z przedmiotowych pożyczek, a tym samym oszukał M. G..

Stopień społecznej szkodliwości czynu przypisanego oskarżonemu jest znaczny, o czym świadczy przede wszystkim rodzaj naruszonego nim dobra prawnego w postaci mienia, jak również sposób i okoliczności jego popełnienia. Oskarżony dopuścił się go umyślnie działając z zamiarem bezpośrednim - kierunkowym, z niskich pobudek, w celu uzyskania korzyści majątkowej.

Czyn przypisany oskarżonemu jest również bez wątpienia zawiniony i to w stopniu znacznym, gdyż w momencie jego popełnienia nie zachodziły

<p>żadne przesłanki wyłączające lub umniejszające winę sprawcy. Zatem można było wymagać od oskarżonego zachowania zgodnego z prawem. Oskarżony jest osobą dorosłą, o adekwatnym do wieku a zwłaszcza prowadzonego trybu życia, doświadczeniu życiowym. Winien przewidywać konsekwencje swojego postępowania.</p>			
#	<p>1.4. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem</p>	-----	-----
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			

#	<p>1.5. Warunkowe umorzenie postępowania</p>	-----	-----
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania</p>			

#	<p>1.6. Umorzenie postępowania</p>	-----	-----
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz</p>			

zwiąże o powodach umorzenia postępowania			
-----	-----		
#	1.7. Uniewinnienie	-----	-----
Zwiąże wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwiąże o powodach uniewinnienia			
-----	-----		
1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
Ł. K.	1	1	Wymierzając oskarżonemu karę, sąd kierował się przede wszystkim ogólną dyrektywą wymiaru kary określoną w art. 53 kk. Znaczny stopień społecznej szkodliwości czynu, działanie w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, rozmiar wyrządzonej szkody, pasywne zachowanie oskarżonego po popełnieniu przestępstwa, polegające na pełnym braku działań zmierzających do naprawienia szkody sąd uznał za okoliczności obciążające. Natomiast

			<p>brak uprzedniej karalności oskarżonego sąd poczytał na jego korzyść. Orzeczona kara pozbawienia wolności w wymiarze 8 miesięcy uwzględnia stopień społecznej szkodliwości czynu i jest adekwatna do stopnia zawinienia, jak również spełni swoje cele zarówno w zakresie prewencji ogólnej, jak i szczególnej. Kara ta jest odpowiednim środkiem, aby uzmysłwić oskarżonemu konieczność przestrzegania norm prawnych i zapobiec popełnieniu przez niego kolejnych przestępstw w przyszłość.</p>
Ł. K.	2	1	<p>Sąd uznał, że w stosunku do oskarżonego istnieje pozytywna prognoza kryminologiczna wyrażająca się w przekonaniu, że nie popełni on ponownie przestępstwa i będzie przestrzegał porządku prawnego. O pozytywnej prognozie, uzasadniającej zastosowanie warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności decyduje bowiem całościowa ocena przesłanek wskazanych w art. 69 § 2 kk. W związku z tak postawioną prognozą sąd na mocy art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 kk warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności na okres próby 2 lat.</p>

			Wyznaczony okres próby pozwoli na weryfikację postawy oskarżonego, w tym ustalenie czy wdrożył się w przestrzeganie przepisów prawa i zasad współżycia społecznego i czy zastosowane wobec niego w niniejszej sprawie dobrodziejstwo warunkowego zawieszenia wykonania kary było słuszne.
Ł. K.	3	1	Aby wzmocnić wychowawcze oddziaływanie na oskarżonego na mocy art. 72 § 1 pkt 1 kk sąd zobowiązał go do informowania sądu o przebiegu okresu próby co 6 miesięcy.
Ł. K.	4	1	Sąd na mocy art. 46 § 1 kk orzekł wobec oskarżonego środek kompensacyjny w postaci obowiązku naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego M. G. kwoty 12.000 zł. Z uwagi na to, że do dnia wyrokowania szkoda nie została naprawiona, mając na uwadze cele kompensacyjne, sąd zobowiązał oskarżonego do naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem.
1.1Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU			

Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
---	---	---	-----
1.6. inne zagadnienia			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>			

1.Koszty procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
5	<p>Na podstawie art. 627 kpk i art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 23.06.1973 roku o opłatach w sprawach karnych zasądzone od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, na które składają się wydatki w wysokości 70 zł oraz opłata w wysokości 180 zł. Poniesienie przez oskarżonego kosztów procesu nie będzie dla niego uciążliwością</p>		

	przekraczającą jego możliwości finansowe.	
1.1Podpis		